

је захтев за доношење привременог закључка био неправдан, предлагач ће надокнадити противној страни штету која јој је проузрокована донесеним закључком.

О накнади штете из става 1. овог члана решава орган који је донео привремени закључак.

Ако је у случају из става 1. овог члана очевидно да је привремени закључак био издејствован из обести, предлагач ће се казнити новчаном казном до 200 КМ. Против закључка о казни допуштена је посебна жалба која одлаже извршење закључка.

Глава XIX

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 277.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-165/02
28. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Народне скупштине
Др Драган Калинић, с.р.

177

На основу Амандмана XL тачке 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О СТАНДАРДИЗАЦИЈИ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Проглашавам Закон о стандардизацији у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на седници одржаној 28. фебруара и 1. марта 2002. године.

Број: 01-020-148/02
5. марта 2002. године
Бања Лука

Председник
Републике,
Мирко Шаровић, с.р.

ЗАКОН

О СТАНДАРДИЗАЦИЈИ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Законом о стандардизацији у Републици Српској (у даљем тексту: Закон) утврђују се циљеви и принципи стандардизације у Републици Српској (у даљем тексту: стандардизација у РС) и уређује: предлагање, припремање, одобравање, доношење, објављивање, употреба, дистрибуција и преиспитивање стандарда Републике Српске (у даљем тексту: СРС стандарди) и вођење регистра о њима, као и дистрибуција и употреба државних стандарда Босне и Херцеговине (у даљем тексту: БАС стандарди) и страних стандарда у оквиру јединственог система стандардизације у БиХ.

Закон о стандардизацији у Републици Српској и Закон о стандардизацији БиХ у Републици Српској спроводи (примењује) надлежна републичка институција за стандардизацију (у даљем тексту: Надлежна институција).

Члан 2.

Термини и дефиниције употребљени у овом закону, сходно члану 2. Закона о стандардизацији БиХ и европском стандарду EN 45020 имају следеће значење:

1. стандардизација - делатност (активности) успостављања одредаба, за општу и виšekратну употребу, које се односе на постојеће или могуће проблеме, ради постизања оптималног степена уређености у датом подручју;

2. државна стандардизација - стандардизација на нивоу одређене државе;

3. покрајинска, односно ентитетска стандардизација - стандардизација на нивоу дела одређене државе, односно стандардизација у РС;

4. стандард - документ за општу и виšekратну употребу, донесен консензусом и одобрен од признатог тела, који садржи правила, смернице или карактеристике активности или њихове резултате и који има за циљ постизање оптималног степена уређености у датом подручју;

5. међународни стандард - стандард доступан јавности, који је усвојила нека међународна организација за стандардизацију;

6. страни стандард - међународни и регионални стандард и стандард међународно признате државе;

7. државни стандард Босне и Херцеговине - стандард, доступан јавности, којег је усвојило државно тело за стандарде Босне и Херцеговине;

8. покрајински, односно ентитетски стандард - стандард, доступан јавности, који је усвојен на нивоу дела неке државе;

9. стандард Републике Српске - покрајински, односно ентитетски стандард, доступан јавности, којег је усвојило тело за стандарде Републике Српске, односно Надлежна институција (у даљем тексту: СРС стандард);

10. грански стандарди - стандарди на нивоу ужег подручја (ране) стандардизације (техника, транспорт, рачуноводство, пољопривреда, мерне величине и јединице, здравство и сл.);

11. интерни стандард - стандард предузећа, институције и другог субјекта;

12. пропис - документ који садржи обавезна законска правила, а доноси га надлежно тело;

13. технички пропис - пропис у којем су технички захтеви дати или непосредно упућивањем на стандард, техничку спецификацију или упутство за праксу, или пак укључивањем садржаја тих докумената.

Члан 3.

Циљеви и принципи стандардизације у Републици Српској (у даљем тексту: РС) усаглашени су са циљевима и принципима стандардизације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: БиХ), прописаним Законом о стандардизацији БиХ.

II - СУБЈЕКТИ СТАНДАРДИЗАЦИЈЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Члан 4.

Основни субјекти стандардизације у Републици Српској су:

1. Надлежна републичка институција за стандардизацију (у даљем тексту: Надлежна институција);

2. Комисија за стандардизацију у РС (у даљем тексту: Комисија);

3. Институт за стандарде, метрологију и интелектуалну својину Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Институт);

4. Савет за стандардизацију Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савет).

Остали субјекти стандардизације у РС су стручна радна тела за стандардизацију РС и БиХ, предузећа, институције и други заинтересовани субјекти из РС.

Члан 5.

Надлежна институција обавља следеће послове (активности):

1. предлага, припрема, одобрава, доноси, издаје, објављује, одржава, дистрибуира и преиспитује СРС стандарде;

2. успоставља и координира рад стручних радних тела Надлежне институције у подручју стандардизације;

3. формира и одржава стандардотеку СРС, БАС, ЈУС, ХРН и других страних стандарда и води регистре о расположивим стандардима;

4. организује превеођење страних стандарда за које РС има посебан интерес на српски језик и упућује их у процедуру доношења као државног стандарда БиХ;

5. учествује у изради и доношењу БАС стандарда;

6. учествује у предлагању чланова Савета за стандардизацију БиХ из РС и формирању техничких комитета, комисија и стручних радних тела Института;

7. пружа подршку техничким комитетима Института из РС;

8. пружа помоћ у изради гранских и интерних стандарда и техничких прописа;

9. пружа информације из подручја стандардизације свим заинтересованим субјектима;

10. учествује у едукацији свих заинтересованих субјеката из подручја стандардизације;

11. бави се издавачко-публицистичком делатношћу из подручја стандардизације;

12. обавља надзор над применом закона из подручја стандардизације;

13. продаје стандарде расположиве у властитој стандардотени;

14. све остале послове из подручја стандардизације.

Члан 6.

Комисија обавља следеће послове:

- доноси прописе о припремању, усвајању и објављивању СРС стандарда;

- предлаже формирање сталних и привремених стручних радних тела за стандардизацију у РС и БиХ;

- доноси програме и планове рада из подручја стандардизације у РС и прати њихову реализацију;

- сарађује са Саветом за стандардизацију и другим стручним радним телима Института БиХ;

- обавља и друге послове из подручја стандардизације у складу са законом и пословником о свом раду.

Комисија има седам чланова, а именује их Влада Републике Српске и то из реда истакнутих стручњака из подручја стандардизације.

Комисија бира председника из реда својих чланова и усваја пословник о свом раду.

Директор Надлежне институције је по функцији члан Комисије.

Рад Комисије финансира Надлежна институција.

Члан 7.

Послови института и Савета за стандардизацију прописани су законом.

Члан 8.

Послове и начин рада стручних радних тела за стандардизацију у РС прописује директор Надлежне институције.

III - ДОНОШЕЊЕ И ОБЈАВЉИВАЊЕ СТАНДАРДА

Члан 9.

Уколико не постоји интерес Босне и Херцеговине за одређени стандард чије доношење предлаже Република Српска, а то је изражено ставом Савета за стандардизацију БиХ, Надлежна институција може покренути процедуру доношења предложеног стандарда у форми СРС стандарда.

СРС стандард може се донети као оригиналан или преузимањем међународног стандарда, европског стандарда или другог страног стандарда према одговарајућој међународној процедури.

Члан 10.

Предлагање, прихватање, припремање, одобравање, доношење, објављивање, употреба, одржавање, дистрибуција и преиспитивање СРС стандарда и вођење регистра о њима уређује се посебним прописом.

СРС стандард се штампа на српском језику ћириличним или латиничним писмом, а може се штампати и на хрватском и/или бошњачком језику.

Листа донесених СРС стандарда и кратак њихов извод објављује се у гласилу Надлежне институције.

Члан 11.

Надлежна институција за потребе стандардизације у РС може ангажовати, без посебне надокнаде, стручна радна тела Института.

Ако не постоје стручна радна тела Института у вези са предложеним стандардом, или пак званично одбију припрему нацрта СРС стандарда из свог подручја, Надлежна институција ће формирати властито стручно тело за припрему нацрта тог СРС стандарда.

Члан 12.

Надлежна институција подстиче рад и пружа стручну помоћ заинтересованим субјектима при доношењу гранских и интерних стандарда.

Доношење гранских стандарда врши се у сарадњи и уз сагласност Надлежне институције.

Члан 13.

СРС стандард се објављује и продаје као посебна публикација. СРС стандард је ауторско дело Надлежне институције и штити се у складу са законом о ауторским и сродним правима.

Умножавање и/или дистрибуцију делова или целине СРС и/или БАС стандарда могу вршити само надлежне институције за стандардизацију у БиХ и/или Институт.

Цене стандарда, као и висина накнаде за услуге из подручја стандардизације које пружа Надлежна институција одређује се посебним прописом којег доноси Влада Републике Српске, на предлог Надлежне институције.

Члан 14.

Прописи из подручја стандардизације објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске".

IV - УПОТРЕБА (КОРИШЋЕЊЕ) СТАНДАРДА

Члан 15.

Употреба СРС и/или БАС стандарда је добровољна, осим у случају када је обавезна примена одређена прописом или техничким прописом.

Прописи или технички прописи који налажу обавезну примену стандарда, морају се позивати на СРС и/или БАС стандарде.

Члан 16.

Начин доношења и употребе техничких прописа и техничких спецификација за производ као и оцењивање усаглашености производа биће прописано посебним законом.

Технички прописи и остали прописи који се позивају на употребу СРС и/или БАС стандарда објављују се у "Службеном гласнику Републике Српске".

V - НАДЗОР

Члан 17.

Надзор над спровођењем закона из подручја стандардизације и прописа донесених за њихово спровођење у Републици Српској врши Надлежна институција и надлежни инспектори Републике Српске у обиму својих овлашћења.

VI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 18.

Новчаном казном од 500 КМ до 2.000 КМ казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице ако умножава, продаје или врши дистрибуцију СРС и/или БАС стандарда.

За прекршај из претходног става овог члана, новчаном казном од 250 КМ до 1.000 КМ, казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу.

Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај предузеће или друго правно лице ако издаје и/или објављује СРС и/или БАС стандарде.

За прекршај из претходног става овог члана, новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ, казниће се одговорно лице у правном лицу.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 19.

ЈУС стандарди који су у употреби у Републици Српској, на основу Закона о стандардизацији ("Службени гласник Републике Српске", број 36/99), а нису замењени са СРС и/или БАС стандардима, могу се употребљавати у Републици Српској до њихове замене, а најкасније до 31. децембра 2003. године, осим ако ЈУС стандарди са обавезном применом нису замењени одговарајућим прописима.

Члан 20.

БАС стандарди, укључујући и преузете међународне и европске стандарде као БАС, који су издати пре ступања на снагу Закона о стандардизацији БиХ, а верификовани су од Савета за стандардизацију БиХ, употребљаваће се у Републици Српској одмах након те верификације.

Члан 21.

Даном ступања на снагу овог закона престаје примена Закона о стандардизацији ("Службени гласник Републике Српске", број 36/99), у делу који се односи на стандардизацију.

Члан 22.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-161/02
28. фебруара 2002. године
Бања Лука

Председник
Народне скупштине,
Др Драган Калинић, с.р.

178

На основу Амандмана XI тачке 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О МЕТРОЛОГИЈИ У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

Проглашавам Закон о метрологији у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на седници одржаној 28. фебруара и 1. марта 2002. године.

Број: 01-020-152/02
5. марта 2002. године
Бања Лука

Председник
Републике,
Мирко Шаровић, с.р.

ЗАКОН

О МЕТРОЛОГИЈИ У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Законом о метрологији у Републици Српској (у даљем тексту: Закон), прописује се систем законске метрологије у Републици Српској (у даљем тексту: РС) који осигурава исправна, усаглашена и следива мерења у РС и БиХ, остваривање, чување и употребу еталона и референтних материјала; употребу, оцењивање усаглашености и верификацију мерила и метролошки надзор над мерилима; примену законске метрологије у Републици Српској; учешће Републике Српске у међуентитетској и међудржавној сарадњи и научно-истраживачком и стручном раду у подручју метрологије у оквиру јединственог метролошког система у БиХ.

Члан 2.

Законска метрологија је интегрални део метрологије и одредбе овог закона се односе само на мерила која се примењују у областима:

1. заштите здравља и живота људи и животиња;
2. заштите околине и техничке безбедности;
3. промета добара и услуга и заштите потрошача и
4. поступка пред правосудним и управним органима.

Члан 3.

Закон о метрологији у РС и Закон о метрологији БиХ у Републици Српској спроводи и њихову примену надзире надлежна републичка институција за метрологију (у даљем тексту: Надлежна институција).

Члан 4.

Термини и дефиниције који се користе у овом закону имају исто значење као и у члану 3. Закона о метрологији БиХ, осим следећих појмова:

1. Оцењивање усаглашености мерила је низ поступака којима се утврђује (оцењује) испуњеност прописаних метролошких својстава и употребљивост одређеног типа мерила и издавање Сертификата (потврде) о усаглашености.

Испитивање типа мерила је један од начина оцењивања усаглашености мерила, а Решење о одобрењу типа је један од облика сертификата (потврде) о усаглашености.

2. Верификација мерила је низ поступака којима се утврђује (оцењује) испуњеност прописаних метролошких захтева (карактеристика) конкретног мерила и издавање Уверења о исправности (верификацији), тј. верификација обухвата: преглед, жигосање и/или издавање Уверења о исправности.

Верификација мерила, у смислу овог закона, не сматра се начином оцењивања усаглашености мерила.

3. Преглед мерила је низ поступака кога обавезно чине:

- идентификација мерила,
- преглед техничке документације,
- визуелни преглед мерила,
- испитивање метролошких карактеристика (еталонирање мерила) и
- сачињавање доказа (записа) о томе.

Термин еталонирање, у смислу овог закона, има исто значење као и термин калибрација.

II - СУБЈЕКТИ МЕТРОЛОГИЈЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

Члан 5.

Основни субјекти законске метрологије у Републици Српској:

1. Надлежна републичка институција за метрологију у Републици Српској (у даљем тексту: Надлежна институција);
2. Комисија за метрологију РС (у даљем тексту: Комисија);
3. Институт за стандарде, метрологију и интелектуалну својину БиХ (у даљем тексту: Институт);
4. Савет за метрологију БиХ (у даљем тексту: Савет) и
5. Надлежна тржишна инспекција.

Остали субјекти у систему законске метрологије у Републици Српској су:

1. организационе јединице Надлежне институције (центри, службе, одељења, лабораторије и др.);
2. именовање метролошке лабораторије, стручне метролошке комисије и остали субјекти који се баве системом законске метрологије у Републици Српској;
3. образоване лабораторије, у којима Надлежна институција врши верификацију мерила;